

صدای ضربان اینترنت در مرکز داده‌های مایکروسافت

مایکروسافت یکی از بزرگترین شرکت‌های فن‌آوری اطلاعات به تازگی جدیدترین مرکز داده‌های خود را در شیکاگو آمریکا باز کرده است. در طبقه همکف این مرکز پردازش ابری داده‌ها، 56 کانتینر، هر کدام حاوی 1800 تا 2500 سرور قرار دارند. این کانتینرها بسیار سنگین هستند و زمانی که این تعداد سرور در آن‌ها قرار گیرند سنگین‌تر هم می‌شوند. البته با استفاده از غلطک‌های بادی و 4 نفر کارگر می‌توان این کانتینرها را به هرجایی برد و در کمتر از 8 ساعت سرورها را راه‌اندازی کرد.

برای ساختن یک مرکز داده به این ابعاد به 2400 تن مس، 3400 تن استیل، 26000 یارد مکعب (19879 متر مکعب) بتون و 190 مایل (305776 متر) داکت نیاز است. اگرچه هدف مایکروسافت این است که تا حد ممکن برای خنک کردن سرورها از هوای سرد استفاده کند، ولی در این قسمت چیلرهای آبی؛ گرمای ایجاد شده در داخل

سرورها را به بیرون هدایت می‌کنند. برای این منظور حدود 12 کیلومتر لوله‌کشی آب سرد در این مرکز انجام شده است. با اینکه 3 هزار نفر برای احداث و تجهیز این مرکز تلاش کرده‌اند ولی تنها 30 تا 45 نفر روزانه در آن مشغول به کارند. مایکروسافت تا جایی امکان داشته مصرف برق این مرکز را بهینه کرده است و در فاز اول مرکز، آن را به 30 مگاوات رسانده است. قرار است تا در آینده 500 میلیون دلار در این مرکز سرمایه گذاری شود. اینکه مایکروسافت برای ارائه کدام خدمات از این مرکز استفاده می‌کند هنوز معلوم نیست. ولی با دیدن پوسترهای موتور جستجوی Bing در اتاق سرور طبقه دوم شاید

بتوان حدس و گمان‌هایی زد. کوین تیمونز، مدیر اجرایی مراکز داده مایکروسافت می‌گوید: "صدایی که در اینجا می‌شنوید، در حقیقت صدای ضربان قلب اینترنت است." از بیرون که به این ساختمان نگاه کنید هیچ نام و نشانی ندارد و حدس اینکه یک مرکز داده با تمام این تجهیزات در آن قرار دارد کار سختی است. دلایلش هم این است

که مایکروسافت نمی‌خواهد نوحه زیادی به این مرکز جلب کند.

همشهری آنلاین